

A Balassagyarmati Törvényszék, mint elsőfokú bíróság Balassagyarmaton a 2018. január 22., február 8., március 19., április 17. és április 24. napján tartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta, 2018. április 24. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A 2017. február 21. napjától - 2017. augusztus 22. napjáig előzetes fogvatartásban volt, majd 2017. augusztus 23. napjától házi őrizetben lévő

... **vádlt** - aki ...-ban született ... napján, anyja neve: ..., lakóhelye: ..., ...
szám, magyar állampolgár. Szig.száma: ... -

bűnös: emberölés büntetében (Btk. 160. § (1) és (2) bekezdés i./ pont)

A törvényszék ezért öt 6 (Hat) év szabadságvesztésre és 6 (Hat) év közügyektől eltiltásra ítéli.

A szabadságvesztést fegyházban kell végrehajtani.

A szabadságvesztésbe a vádlott által 2017. február 21-től 2017. augusztus 22. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítja úgy, hogy 1 (Egy) nap előzetes fogvatartás 1 (Egy) nap szabadságvesztésnek felel meg, 2017. augusztus 23. napjától - 2018. április 24. napjáig házi őrizetben töltött időt beszámítja úgy, hogy 5 (Öt) nap házi őrizet 1 (Egy) nap szabadságvesztésnek felel meg.

A beszámítás után fennmaradó házi őrizet tartamát 1 (Egy) napi szabadságvesztésként kell beszámítani.

A vádlott feltételes szabadságra bocsátása legkorábbi időpontja a büntetés 2/3 részének, de legkevesebb három hónapnak a kitöltését követő nap.

Az eljárás során lefoglalt a Balassagyarmati Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bj. 98/2017. számon bűnjelként kezelt dolgok lefoglalását megszünteti;

Az 1. tételszám alatt kezelt mobiltelefon és 55. tételszám alatt kezelt laptopot töltővel kiadja ... vádlottnak, mint tulajdonosnak.

Az 5. 10. 27. 34. 35. 36. 41. 44. 51. 56. 57.58. 59. 60. 61. 62. 63. 66. 67. szám alatt kezelt dolgok (DNS minta, biológiai anyagmaradvány, műanyag anyagmaradvány, talajminta, anyagmaradvány, szövetdarab, DNS személyi minta) tárgyletként történő kezelését rendeli el.

A 2. 3. 4. 6. 7. 8. 9. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17.18. 19.21. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 37. 38. 39. 40. 42. 43. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 52. 53. 54. 64. és 65. tételszám alatt kezelt dolgok: (pamut zokni, női pulóver, női melltartó, fekete arany színű nylon szatyor, sötétkék női farmer, papírtörő, csipkés alsónemű XL méret, Green márkájú női pulóver, műanyag doboz, gyufa, papírdarab, növényi maradvány, növényi ág darab, textil anyag, növényi törmelék, műanyag szalag, anyagmaradvány, sérült kartondoboz, zsák, szórólap, szigetelő szalag, műanyag maradvány, 4 db

patent gomb, égési törmelék, talajminta, 1 pár papucs, 2 pár cipő, 1 db szőnyeg, 1 db köpeny, 6 db használt törülköző, 1db rózsaszín női alsónemű, 1 db felmosó, vödör, anyagmaradvány, kék színű műanyag darab) megsemmisítését rendeli el.

Az eljárás során felmerült összesen 1.227.319 (Egymillió-kettőszázhuszonhét-ezer-háromszáz-tizenkilenc) Ft bünygyi költségbl a vádlott köteles megfizetni az államnak a Balassagyarmati Törvényszék Gazdasági Hivatala felhívására és számlaszámára 1.216.819 (Egymillió-kettőszáz-tizenhét-ezer-nyolcszáz-tizenkilenc) Ft-ot, míg a további 10.500 (Tízezer-ötszáz) Ft-ot az állam viseli.

Indokolás

A Nógrád Megyei Főügyészség a 2017. október 2. napján kelt B.94/2017/13/BTÖ. számú vádiratában a Btk. 160.§ (1) bekezdésébe ütközö és a (2) bekezdés i) pontja szerint minösülő emberölés büntette miatt emelt vádat ... vádlottal szemben.

A törvényszék a bizonyítási eljárás során kihallgatta a vádlottat, ... és ... tanúkat, ismertette ... és ... tanúk nyomozás során tett vallomását, meghallgatta ... és ... igazságügyi orvosszakértöket, valamint ... igazságügyi pszichológus szakértöt és ... igazságügyi elmeorvos szakértöt, megtekintette a vádlott első gyanúsított ki hallgatásáról készült kép-és hangfelvételt, továbbá ismertette a nyomozás során keletkezett iratokat.

A törvényszék a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként az alábbi tényállást állapította meg:

... vádlott magyar állampolgár, hajadon családi állapotú. Legmagasabb iskolai végzettsége az érettségi vizsga. Munkahellyel nem rendelkezik, rendszeres szociális ellátásban részesül, melynek összege havi 22.800 Ft. Vagyona, tartozása nincs. Büntetve nem volt.

A vádlott 2017. február 20. napját megelőző 34-37 héttel korábban egy ismerösével alkalmi szexuális kapcsolatot létesített, melynek folytán teherbe esett. A vádlott a terhességét környezete elöl titkolta, majd 2017. február 16. és 17. napja között több alkalommal végzett internetes keresést szülésindító praktikák, a szülés előjelei és a magzatvíz megindításának lehetséges módjai után tudakozódva. 2017. február 18. napján az esti órákban a vádlott észlelte, hogy vizeléskor testéböl egy barna, kisebb tyúktöjás méretű darab távozott, mely a nyákdugó távozását jelenthette, ám ennek jelentőségét és mivoltát a vádlott nem ismerte fel. 2017. február 20. napján 11 óra körüli időben a ..., ... szám alatti otthonában a vádlottnál a mellékhelyiségben vizelés közben megindult a szülés, mely fájdalommentesen, könnyedén és hamar lezajlott, melynek eredményeképp a vádlott egy 45 cm hosszú, 1700 gramm súlyú leánygyermeknek adott életet. Felállva a WC-röl észlelte, hogy a kagylóban egy újszülött van, akit egy ágytakaróval fejénél fogva kiemelt, és egy dobozban helyezett el, majd a házuk mögötti udvarrészre vitte. Az újszülött nem sírt fel, válla és karja azonban mozgott, amit a vádlott maga is észlelt. A vádlott ezután az udvarban talált flakonokat és éghető anyagokat dobott az újszülött mellé a dobozba, majd megkísérelte azt meggyújtani. Miután ez nem sikerült, a gyermekre egy piros pulóvert terített, és elhatározta, hogy a holttestet elássa, mely tervétöl néhány ásonyom megtételét követően elállt. A holttestet a dobozzal együtt egy zsákba tette, majd a ház melléképületében elrejtette.

A szülés után az esti órákban a vádlott rosszul lett, és erősen vérzett, így kórházba szállítására került sor, ahol az öt megvizsgáló nőgyógyász megállapította a szülés tényét, melyet a vádlott mindvégig tagadott. Az újszülött 34-36 hetes terhességnek megfelelő fejlettségű koraszülött volt, aki élve

született, légvétel történt, ám csak rövid ideig, 1-2 percig mutatható életjeleket. Nem volt feltárható semmilyen fejlődési rendellenesség, amely életképtelenséget okozott. Az újszülött halálának közvetlen oka fulladás volt, melyhez elsősorban ellátatlansága vezetett, valamint az, hogy a ráterített ágynemű megakadályozta a hatásos légvételt. A vádlott a köldökszínőrt egy éles eszközzel vágta el. Az újszülött földre esésének megtörténte utal a kisebb lágyagyhártyák közötti vérzés, amely a halál bekövetkezésében nem játszott érdemi szerepet. A sértett az étetés során már nem volt életben.

A vádlott sem cselekménye elkövetésének idején, sem azt követően nem szenvedett a kóros elmeállapot egyetlen fajtájában sem. A vádlott sem kizárva, sem korlátozva nem volt abban, hogy cselekménye következményeit felismerje, és a felismerésnek megfelelően cselekedjen. A vádlottnál mélyreható, mind a tudat energetikai, mind az integrációs komponensére kiterjedő tudatzavar az elkövetéskor nem állt fenn, azonban részlegesen tudatszűkült állapot fennállása nem kizárt, amely a cselekmény elkövetését megkönnyíthette ugyan, de a beszámítási képességet nem korlátozta.

A vádlottnál szadisztikus késztetés kimutatható volt, mely az elkövetett bűncselekmény vonatkozásában hajlamosító tényezőként kezelhető. A sértetthez semleges viszonyulást mutat, anyai érzések nem voltak kimutathatók. A vádlott személyiségszerkezetére az instabil érzelmi, hangulati élet, alacsony szintű szociabilitás és gyenge frusztrációs tolerancia jellemző.

... vádlott élve született újszülöttjét ellátatlanul hagyta, életben maradása érdekében semmit sem tett, sorsa iránt közömbös volt, mulasztásával ok-okozati összefüggésben a gyermek fulladásos halála rövid időn belül bekövetkezett.

A vádlott a törvényszék 2018. január 22. napján tartott nyilvános első tárgyalásán bűnösségét beismerte, azonban élve a Be. 117.§ (2) bekezdése által biztosított jogával a vallomástételt megtagadta, ezért a Be. 117.§ (4) bekezdése értelmében a vád tárgyává tett bűncselekménnyel kapcsolatban hozzá kérdéseket intézni nem lehetett. Erre figyelemmel a törvényszék a Be. 289.§ (2) bekezdése értelmében a vádlott nyomozás során gyanúsítottként tett vallomásait felolvasás útján tette a bizonyítás anyagává.

A nyomozati szakban ... vádlott a 2017. február 21. napján 19.25 órakor megkezdett első gyanúsított kihallgatása során a megalapozott gyanú közlését követően a terhére rótt cselekmény elkövetését beismerte, mentségére előadta, hogy azt megbánta. Védekezése részeként hivatkozott arra, hogy kétségbeesésében cselekedett, mivel terhességéről nem tudott. Állítása szerint menses folyamatos volt (legutóbbi menses időpontjaként február 6. napját jelölte meg), terhességre utaló jelet magán nem tapasztalt: nem hízott, nem érezte, hogy valami megmozdult volna a hasában. Bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomásában részletesen beszámolt arról, hogy 2017. február 20. napján 11 óra körül ...-i otthonában vizelés közben - fájdalommentesen - kiesett belőle az általa „valamiként” megjelölt újszülött, melyet egy ágyneműhuzat segítségével fejénél fogva kiemelt és egy dobozba téve az udvarra vitt. Nyilatkozott arról, hogy a dobozt a földtől fél méter magasságból egyszer szándékosan leejtette, ledobta, majd a hátsó udvarra vitte és az ott lévő éghető anyagokkal együtt próbálta meggyújtani. Miután ez nem sikerült, egy piros pulóvert helyezett az újszülöttre - ekkor látta, hogy a gyermek alá tett nagy ágyneműhuzat széle, amit ráterített, meg van égve - és ismét „direkt leejtette” (nyom. ir. 2. kötet 747. oldal). Elmondása szerint felmerült benne, hogy elássa az újszülöttet, de szándékával egy-két ásónyom után felhagyott, végül a dobozt egy zsákba helyezte és elrejtette a ház melléképületében. A vádlott elmondta, hogy az alkalmi kapcsolatból származó gyermek álláspontja szerint élt, amikor „kiesett belőle”, mivel - bár nem sírt fel - mozgott a karja és a válla, erről miután a dobozba tette, már nem győződött meg, azonban azt gondolta, hogy

az ütődések miatt nem maradt életben. Nyomozói kérdésre elmondta, hogy a köldökszínort nem vágta el, belőle csak az jött ki ami az újszülöttn volt.

Az esti rosszullétével kapcsolatban úgy nyilatkozott, hogy összeesett és erőteljesen vérzett, ezért a vele együtt élő édesapja, ..., valamint az édesanyja, ... (akit ... hívott oda a rosszullét miatt) mentőt hívtak, 21.30-22.00 óra körül kórházba szállították, ahol a benne maradt méhlepényt műtéti úton, altatásban, eltávolították. A kihallgatásról kép-és hangfelvétel készült, melyet a törvényszék a bizonyítási eljárás során megtekintett.

A vádlott a 2017. március 29. napján 11 órakor, a 2017. június 7. 10 óra 36 perckor, valamint a 2017. augusztus 22. napján 11 óra 04 perckor megkezdett folytatólagos kihallgatásaikor élt a Be. 117.§ (2) bekezdésében foglalt jogával és nem tett vallomást. Ezzel szemben a 2017. április 21. napján 09 óra 35 perckor foganatosított folytatólagos kihallgatása során vádlott tett vallomást, melyben arra hivatkozott, hogy a műtét utáni kihallgatására egyáltalán nem emlékszik, mivel gyógyszerek hatása alatt állt, vért kapott és szeptikus állapotban volt. A történekről lényegében korábbi, első gyanúsított kihallgatásán tett vallomásával egyezően számolt be azzal az eltéréssel, hogy a dobozt, melybe az újszülöttet helyezte - a földre tette. E kihallgatásakor nem említett olyat a vádlott, hogy a dobozt leejtette, vagy ledobta volna. Korábbi vallomását kiegészítve elmondta, hogy miután felállt a WC csészéről és meglátta az újszülöttet, nem tudta, mit tegyen, remegett és hideg-meleg érzete volt.

A törvényszék a történeti tényállásnak a 2017. február 18. napján esti órákban történekekkel kapcsolatos elemeit a vádlott nyomozás során tanúként tett vallomása alapján állapította meg.

A dolgozó és a vádlottat 2017. február 20. napján ellátó ... tanú nyomozati vallomásában - melyet a tárgyalási szakban is fenntartott - elmondta, hogy 2017. február 20. napján 22 óra 20 perc körüli időben értesült arról, hogy egy vérző nőt szállítottak kórházba. Következtesen számolt be arról, hogy a vizsgálóban - ahol a vádlott és édesanyja tartózkodtak - tapasztalta, hogy az erősen vérző vádlott egész teste fehér, ami kivérzett állapotra utalt, ezért megkérdezte a vádlottól, hogy terhes-e ezt azonban mind a vádlott, mind édesanyja tagadták. A vádlott megvizsgálása során észlelte, hogy a méhszáj 4-5 cm tágasságú és érezte a méhlepényt is, melyet az ultrahang vizsgálat is megerősített. Ezt követően műtéti úton, altatásban, eltávolította a 15 cm átmérőjű méhlepényt, melyben egy arasznyi köldökszínórdarab volt feltalálható. Aggálytalanul állította, hogy szakmai tapasztalatai alapján a méhlepény nagyságából egyértelműen véleményezhető, hogy a vádlott a kórházba szállítást megelőző 24-48 órán belül szült, holott ezt a vádlott és édesanyja egyaránt tagadták. Nyilatkozott arról is, hogy a műtét után fellépő szeptikus állapot miatt intézkedett a vádlott vérpótlása és antibiotikumos kezelése iránt.

A 2018. február 8. napján tartott tárgyaláson ... tanú egyértelműen cáfolta azon vádlotti nyilatkozat hitelességét, miszerint terhességéről - erre utaló jelek hiányában - nem tudott. Határozottan állította, hogy az állapotos nők a magzat mozgását „egy első terhesség során kb. 20. terhességi hét az, amikor érzik” (4.B.189/2017/11. szám alatti Tjkv. 5. oldal), ezért úgy nyilatkozott, nehezen tudja elképzelni, hogy a vádlott a terhesség 36-37. hetéig ezt nem érezte. Kifejtette, hogy a vékonyabb hasfallal rendelkező nők esetében a hasfal hullámozása is látható a magzat mozgásakor, a terhességgel összefüggő alakváltozás kapcsán azt mondta, hogy a kissé teltebbnek tűnő vádlott alkata nem olyan, amelyen a terhességi alakváltozást ne lehetne észrevenni.

... ezen állításán túlmenően a vádlott híváslista adatai is megerősítik, hogy tudatában volt terhességének. A híváslista adatok (nyom. ir. 2. kötet 487-491. oldal) ugyanis tanúsítják, hogy a vádlott 2017. február 16-17. napján webes keresést folytatott az alábbi kérdéskörökben: „Mindenesetben észre lehet venni, ha elmegy a magzatvíz? Mi van, ha éppen zuhanyzom, vagy pisilek, akkor hogy veszem észre?”; „mi történik, ha elmegy a magzatvíz?”; „szülésindító praktikák”;

„magzatvíz megindítása egyedül”; „Mindjárt megszülok”; „lemegy a hasam ha elmegy a magzatvíz”; valamint a „magzatvizet meg tudom magam indítani”.

A vádlott első gyanúsított kihallgatáskori tudatállapotával kapcsolatban ... tanú védői kérdésre akként nyilatkozott, hogy álláspontja szerint a vádlott tudatállapota - mivel egyetlen injekcióval, rövid ideig altatták - tiszta volt addigra. Ezen állítását ... és ... szakértők kiegészítő elmeorvos szakértői szakvéleményükben (nyom. ir. 1. kötet 451-463. oldal), valamint meghallgatásuk során megerősítették oly módon, hogy 2017. február 21. napján, a műtét utáni kihallgatásakor a vádlottnál sem részleges, sem mélyreható zavart állapot nem állt fenn, ezért elvetendő azon vádlotti állítás, miszerint nem emlékszik első gyanúsított kihallgatására. (nyom. ir. 1. kötet 463. oldal).

... a vád tárgyává tett cselekménynek közvetlen tanúja nem volt, eljárás során tett tanúvallomásaiban kizárólag a vádlott esti rosszulletének körülményeivel - köztük arról, hogy a vádlott az általa feltett kérdésre tagadta terhessége tényét - kapcsolatban, valamint arról tudott nyilatkozni, hogy az elmúlt időszakban ritkán látta a vádlottat, akin - mivel kabátban volt - nem látszott „hízás, az végképp nem, hogy terhes lett volna” (nyom. ir. 2. kötet 657. oldal)

... és ... tanúk a vádbeli cselekménynek ugyancsak nem voltak szemtanúi, a törvényszék nyomozás során tett vallomásukat, ügyészi indítványra, felolvasás útján tette a bizonyítás anyagává.

... következetesen állította, hogy a vádlottal 2017. január 13. napján találkozott utoljára, ekkor ugyan látta, hogy „hasra szedett egy kicsit magára” (nyom. ir. 2. kötet 664. oldal), azonban azt nem gondolta, hogy terhes, találkozásukat követően a vádlott kerülte őt. Elmondása szerint a vádlott „pufis meleg vatta kabátban” szokott elmenni otthonról, ezért nem tartja biztosnak, hogy terhességét bárki észrevehette volna. Nyilatkozott arról is, hogy a vádlottnak hosszabb ideig ...-el volt párkapcsolata, ezen túlmenően 3 férfival létesített alkalmi kapcsolatot.

... tanú úgy nyilatkozott, hogy a vádlott terhességéről nem tudott. A vádlottal 2010-2013 között volt párkapcsolatban, alkalmi szexuális kapcsolatot utoljára 2016. májusában létesítettek. Elmondta, legutóbb 2016. szeptemberben találkoztak, ezt követően csak SMS-ben tartották a kapcsolatot, mivel a vádlott elzárkózott a találkozástól, melyet a 2017. február 18. napi híváslistájának adatai (nyom. ir. 2. kötet 493. oldal) is alátámasztanak.

A 2018. január 22. napján tartott nyilvános első tárgyaláson a nyomozás során tanúként kihallgatásra került ... és ... szülők, valamint a vádlott nevelőapja, ... éltek a Be. 82.§ (1) bekezdésének a) pontja szerinti mentességi jogukkal, így nyomozati vallomásuk a továbbiakban nem volt felhasználható.

A 2017. február 21. napján fogatosított helyszíni szemléről készült jegyzőkönyv tanúsága szerint a 43 cm hosszú, leány újszülött holtteste - a vádlotti beismeréssel egyezően - a ..., szám alatti ingatlan nyári konyhaként megjelölt helyiségében elhelyezett dobozban, égett textildarabok és gyufaszálak mellett került feltalálásra. A jegyzőkönyvben rögzítésre került, hogy a bőr a test nagy részén égett és az izomzatról részben levált, a hasüreg az égés következtében megnyílt, hasi szervek szabadon állnak, tovább a 18 cm-nyi köldökszínor vége is égett.

A vádlotti beismerést alátámasztva a ... igazságügyi genetikus szakértő által készített és a nyomozati iratok 2. kötetének 369-375. oldalán található szakvélemény objektív bizonyítékként, kétséget kizáróan igazolja, hogy a feltalálásra került elhunyt újszülött a vádlott biológiai gyermeke.

A halottszemlééről készült jegyzőkönyv tartalma szerint a jelenlévő ... és ... igazságügyi orvosszakértők azon előzetes megállapítást tették (nyom. ir. 1. kötet 229. oldal), hogy a 45 cm hosszú, 1700 gramm súlyú leánygyermek élve született - a tüdő bonclelete igazolja, hogy történt légvétel -, halála a feltalálást megelőző 24-48 órával következhetett be, annak közvetlen oka fulladás, melyhez az ellátatlanság vezethetett. Teljes bizonyossággal állították, hogy a holttesten sem életképtelenséggel járó fejlődési rendellenesség, sem az újszülött halálával összefüggő direkt erőbehatást igazoló sérülés, külsérelmi nyom nem volt tapasztalható.

Igazságügyi orvosszakértői szakvéleményükben ... és ... szakértők fenti előzetes megállapításait fenntartották, kiegészítve azzal, hogy az élve született csecsemő - akinek fejlettsége 34-36 hetes terhességnek felelt meg - a tüdők állapotát tekintve legfeljebb néhány percig mutathatott életjeleket. Fulladásához a vádlott által ráterített „nedves szövetdarab, ágynemű vezethetett, ami a légzőnyílások elé kerülve megakadályozta a hatásos légvételeket" (nyom. ir. 1. kötet 345. oldal). Olyan sérülést, mely egyértelműen bizonyítaná, hogy a vádlott a papírdobozba helyezett újszülöttet fél méter magasságból leejtette, ledobta, nem találtak, de - lágyrészhiányra tekintettel - nem kizárt, hogy azok megsemmisültek. Kitértek arra, hogy a kisebb lágyagyhártyák közötti vérzés akár keletkezhetett ugyan a földre eséstől, azonban ez a halál bekövetkezésében érdemi szerepet nem játszott. Az égéses sérülések a halál beállta után keletkeztek, melyet kétséget kizáróan alátámaszt, hogy a légutakban nem volt hőhatásra létrejövő elváltozás, illetve koromszemcse.

A szakértők a 2018. április 17. napján tartott tárgyaláson szakvéleményüket fenntartották, továbbá egybehangzóan állították, hogy fulladást aktív módon előidéző magatartásra - mint nyak megszorítása, légzőnyílások más anyaggal történő leszorítása - utaló nyomokat, bevérzést a nyak, orr- és szájníylások környékén a hámréteg felfejtésekor sem találtak, egyben megerősítették, hogy a halál bekövetkezéséhez nem tudnak aktív fizikai magatartást bizonyítani.

... szakértő ismertette, hogy a csecsemők légzőnyílásai elzáródhatnak abban az esetben, ha hasra fordulva egy nedves lepedőre teszik őket, vagy hanyatt fekvé rájuk kerül egy nedves lepedő. Figyelemmel arra, hogy maga a vádlott is elmondta, hogy az újszülöttet letakarta egy ruhadarabbal, és a mellhártya- és szívlemezbuok alatti pontszerű bevérzések pedig egyértelműen fulladásra utalnak, ezért - mivel aktív behatás nem volt megállapítható - az ellátatlanság jelölhető meg a halál okaként. Rámutattak arra, hogy akkor, ha az újszülött nem lett volna letakarva semmivel, akkor a kihűlés szerepelhetne a halál okaként, mivel normál hőmérsékleti körülmények között is kihűlhet az újszülött, amennyiben mezítelenül, ellátatlanul fekszik. Részletesen beszámoltak arról, hogy a csecsemő néhány percnél hosszabb ideig a tüdő légteltségére (voltak légtelen tüdőrészek), valamint a magzatszurok távozásának hiányára (mivel nem távozott, kizárt a félnapos túlélés) tekintettel határozták meg. A köldökszínor elszakadását - cáfolva a vádlotti nyilatkozatot - nem tartották elképzelhetőnek, valamint kitértek arra, hogy egy szál gyufa nem alkalmas ekkora kiterjedésű égési sérüléseket létrehozni, vélhetőleg az anyagszövet gyulladt meg. Tanácselnöki kérdésére - ... tanú által elmondottakat megerősítve - mindketten akként nyilatkoztak, elképzelhetetlen, hogy a kismama a 36. hetes terhességet ne vegye észre.

A nyomozóhatóság a nyomozati szakban ... vádlott elmeállapotát igazságügyi elmeszakértők bevonásával vizsgálta: ... és ... orvosszakértők szakvéleménye szerint a vádlott sem kizárva, sem korlátozva nem volt abban, hogy cselekménye következményeit felismerje, és e felismerésnek megfelelően cselekedjék, a cselekmény elkövetése idején olyan - a beszámítási képességet nem korlátozó - részleges tudatszűkült állapot fennállása nem kizárt, mely a cselekmény elkövetését megkönnyítette (nyom. ir. 1. kötet 433. oldal). Az ezzel kapcsolatos tényállásbeli megállapítások az aggálytalan szakvéleményen alapulnak.

... igazságügyi pszichológus szakértő szakvéleményében - melyet a tárgyaláson is fenntartott - megállapította, hogy a vádlott tisztában van az általa elkövetett cselekmény társadalmi megítélésével és büntetőjogi következményeivel. Személyiségszerkezetére jellemző az instabil érzelmi, hangulati élet, alacsony szintű szociabilitás és gyenge frusztrációs tolerancia. A személyiség szabályozó funkciói indulattalan helyzetben egy túlfeszített, disszimulatív működést mutatnak, emocionális terhelés hatására azonban a szabályozó funkciók fellazulhatnak, és viselkedési devianciák jelenhetnek meg. A vádlottnál szadisztikus késztetés észlelhető, mely az elkövetett bűncselekmény vonatkozásában hajlamosító tényezőként kezelhető. A sértetthez semleges viszonyulást mutat, anyai érzések nem voltak kimutathatók. A szakértő a cselekmény motivációjaként az információhiányt, a kommunikáció elakadását és az eltitkolást jelölte meg.

A törvényszék a tényállás megállapításánál a vádlott teljes körű beismerő vallomásának ... tanú által megerősített, továbbá az igazságügyi genetikai-, az orvosszakértői-, valamint elmeorvosszakértői szakvélemények és a szakértők meghallgatáskori nyilatkozatai által kétséget kizáróan alátámasztott elemeit, valamint ... és ... következetes tanúvallomásait, az igazságügyi pszichológus szakvéleményét, ezen túlmenően a nyomozás során keletkezett okirati bizonyítékokat (híváslista adatok, helyszíni szemléről készült jegyzőkönyv, halottszemléről készült jegyzőkönyv) fogadta el hitelt érdemlő bizonyítékként.

Nem fogadta el a törvényszék ítélezése alapjául azt a vádlotti védekezést, miszerint terhességéről nem tudott, figyelemmel arra, hogy ezt a tanúként kihallgatott ... szülész-nőgyógyász szakorvos, valamint ... és ... igazságügyi orvos szakértők egybehangzóan cáfolták azzal, hogy a vádlottnak a magzat mozgására, illetve a terhességi alakváltozásra tekintettel észlelnie kellett terhességét, és ezt a híváslista adatokból kiszűrte, szüléssel kapcsolatos webes előzmények által is alátámasztják.

A törvényszék a fenti bizonyítékok, valamint ... és ... tanúként tett nyilatkozatai -miszerint a vádlott kerülte őket és találkozás elől elzárkózott - alapján megállapíthatónak találta, hogy a vádlott terhességéről tudott és azt környezete elől titkolta.

... vádlott azon első gyanúsított kihallgatásán tett nyilatkozatát, hogy az újszülöttet tartalmazó dobozt fél méter magasságból a földre ejtette, dobta, a törvényszék elvetette. Ezen állítást - melyre a vádlott az eljárás folyamán több alkalommal már maga sem hivatkozott - a halottszemléről készült jegyzőkönyv és az igazságügyi orvosszakértői vélemények nem támasztották alá, ugyanis a holttesten nem találtak olyan sérülést, melyet a vádlott által részletezett magatartás eredményezhetett volna, ellenben megállapítást nyert, hogy az újszülött halálát az ellátatlanság miatt bekövetkezett fulladás okozta, melyhez hozzájárult, hogy a vádlott az újszülött alá helyezett ágyneműhuzat két szélét a testre ráhajtotta, ami a hatásos légvételt megakadályozta.

A törvényszék a fenti bizonyítékok értékelésével megállapította, hogy ... vádlott a terhére rótt bűncselekmény elkövette.

Az emberölés nyitott törvényi tényállás, mely tevéllel és mulasztással egyaránt elkövethető, ezért nem zárja ki a bűnösség megállapítását, hogy a vádlott aktív tevőleges magatartással nem járult hozzá a sértett fulladásos halálához.

A vádlott tudatában volt annak, hogy az újszülött életben van, hiszen - ahogy maga is elmondta - látta, ahogy válla és karja mozgott, azonban gyermeke irányába fennálló családügyi kötelezettségét elmulasztva ellátásáról nem gondoskodott, mindössze ráhajtotta az általa alá helyezett ágyneműhuzat két szélét, ezáltal viszont megakadályozta a hatásos légvételt, így magatartásával ok-

okozati összefüggésben az újszülött néhány percen életét veszítette, halálának oka az ellátatlanság miatt bekövetkezett fulladás volt. Cselekményével megvalósította a Btk. 160.§ (2) bekezdés i) pontja szerinti emberölés büntettét, figyelemmel arra, hogy az újszülött sértett értelemszerűen tizennegyedik életévét be nem töltött személynek tekintendő

Köztudomású tény, hogy az újszülöttek azonnali és folyamatos ellátásra szorulnak - szabad légzésüket biztosítani kell és testüket melegen kell tartani - ennek hiányában életüket veszíthetik, ezt az érettségizett vádlott tudatának át kellett fognia. A halál elkerülése érdekében mégsem tett semmit, segítséget - holott erre minden lehetősége adott lett volna, abban állapota sem akadályozta - nem hívott, az eredménybe belenyugodott. Szakértői véleményekkel alátámasztott, hogy az újszülött életképes volt, halála megfelelő ellátás esetén nem következett volna be.

A törvényszék nem értett egyet azon ügyészi állásponttal, miszerint a vádlott cselekménye következményét kívánta, ugyanis erre a bizonyítási eljárás során adat nem merült fel. Az újszülöttet tartalmazó doboz vádlott általi földre dobását, leejtését bizonyítani szakértői szempontból nem lehetett, ezen túlmenően az orvosszakértők teljes bizonyossággal foglaltak állást amellett, hogy a sértett fulladását a vádlott nem tevőlegesen idézte elő, erőszakos fizikai behatásra (szorításra, fojtásra) utaló külsérelmi nyomok a boncolás során nem kerültek feltárára, így egyenes szándékra következtetni kizárólag azon az alapon, hogy a halál bekövetkezte utána vádlott kísérletet tett a holttest elégetésére, illetve elásására nem lehetett; emellett a halál abban az esetben is bekövetkezett volna kihülés miatt, ha a vádlott nem teríti az újszülöttre a hatásos légvételt megakadályozó ágyneműhuzatot. A törvényszék ezért azt állapította meg, hogy a vádlott cselekményét a Btk. 7. § II. fordulata szerinti eshetőleges szándékkal követte el, azaz az újszülött halálába belenyugodott, annak elhárítása érdekében nem cselekedett.

A törvényszék fentiekre tekintettel ... vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés büntetében [Btk. 160.§ (1) és (2) bekezdés i/ pont].

A törvényszék a büntetés kiszabása során enyhítő körülményként értékelte, hogy a vádlott büntetlen előéletű és cselekményét eshetőleges szándékkal követte el, ezen túlmenően nyomatékos enyhítő tényezőként vette figyelembe feltárási jellegű, bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomását, valamint azt, hogy a cselekmény elkövetését megbánta.

Súlyosító körülmény volt ezzel szemben az ilyen jellegű bűncselekmények helyi gyakorisága, valamint az, hogy a vádlott hozzátartozója sérelmére követte el a bűncselekményt.

A Btk. 160.§ (2) bekezdése az i) pont szerint minősülő tizennegyedik életévét be nem töltött sértett sérelmére elkövetett emberölés büntettét 10 évtől 20 évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel rendeli büntetni. A törvényszék - figyelemmel arra, hogy a vádlott passzív magatartásával idézte elő a sértett halálát, továbbá a halál abban az esetben is bekövetkezett volna kihülés miatt, ha a vádlott nem teríti az újszülöttre a hatásos légvételt megakadályozó ágyneműhuzatot - úgy ítélte meg, hogy a büntetési tételkeret alapján kiszabható legkevesebb, 10 évi szabadságvesztés a büntetéskiszabás elveire figyelemmel túl szigorú lenne, ezért lehetőséget látott a Btk. 82.§ (1) bekezdésének alkalmazására, így a Btk. 82.§ (2) bekezdés a) pontja alapján a büntetési tétel alsó határa 5 évre módosult.

A törvényszék a szabadságvesztés büntetés tartamát az enyhítő szakasz alkalmazását követően úgy határozta meg, hogy az a törvényi minimumot meghaladja. A törvényszék megítélése szerint a Btk. 79.§-ban meghatározott büntetési célok elérése érdekében 6 év szabadságvesztés büntetés

szükséges, mert az arányban áll a vádlott által elkövetett cselekmény tárgyi súlyával, a bűnösség fokával, a vádlott társadalomra veszélyességével, valamint az értékelt bűnösségi tényezőkkel.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozata a Btk. 37.§ (3) bekezdés a) pont ad/ alpontja alapján fegyház. A törvényszék a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a Btk. 38.§ (2) bekezdés a) pontjának alapulvételével a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb 3 hónapnak a kitöltését követő napban határozta meg.

... a terhére rótt bűncselekmény jellege folytán méltatlan arra, hogy a közügyek gyakorlásában részt vegyen, ezért őt a törvényszék a Btk. 61.§ (1) bekezdése alapján mellékbüntetésként eltiltotta a közügyek gyakorlásától. A közügyektől eltiltás tartamát a Btk. 62. § (1) bekezdés keretei között úgy határozta meg, hogy az igazodjon a szabadságvesztés tartamához.

A törvényszék a Btk. 92.§-a alapján rendelkezett az előzetes letartóztatásban, valamint a házi őrizetben töltött időnek a szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról.

A törvényszék az eljárás során lefoglalt a Balassagyarmati Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bj. 98/2017. számon bűnjelként kezelt dolgok lefoglalását a Be. 155.§ (1) bekezdése alapján megszüntette, e körben:

- az 1. tételszám alatt kezelt mobiltelefon és 55. tételszám alatt kezelt laptopot töltővel a Be. 155.§ (2) bekezdése alapján rendelte kiadni ... vádlottnak, mint tulajdonosnak;
- az 5. 10. 27. 34. 35. 36. 41. 44. 51. 56. 57.58. 59. 60. 61. 62. 63. 66. 67. szám alatt kezelt dolgok (DNS minta, biológiai anyagmaradvány, műanyag anyagmaradvány, talajminta, anyagmaradvány, szövetdarab, DNS személyi minta) tárgyletként történő kezelését rendelte el, ezen túlmenően
- a 2. 3. 4. 6. 7. 8. 9. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17.18. 19.21. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 37. 38. 39. 40. 42. 43. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 52. 53. 54. 64. és 65. tételszám alatt kezelt dolgok (pamut zokni, női pulóver, női melltartó, fekete arany színű nylon szatyor, sötétkék női farmer, papírtörölő, csipkés alsónemű XL méret, Green márkájú női pulóver, műanyag doboz, gyufa, papírdarab, növényi maradvány, növényi ág darab, textil anyag, növényi törmelék, műanyag szalag, anyagmaradvány, sérült kartondoboz, zsák, szórólap, szigetelő szalag, műanyag maradvány, 4 db patent gomb, égési törmelék, talajminta, 1 pár papucs, 2 pár cipő, 1 db szőnyeg, 1 db köpeny, 6 db használt törülköző, 1db rózsaszín női alsónemű, 1 db felmosó, vödör, anyagmaradvány, kék színű műanyag darab) megsemmisítéséről a Be. 155.§ (8) bekezdése alapján rendelkezett, mivel azok értéktelennek minősülnek.

A törvényszék a bűnösnek kimondott vádlottat a Be. 338.§ (1) bekezdése alapján az eljárás során felmerült bűnügyi költség rendelkező részben meghatározott részének viselésére kötelezte, egyben megállapította, hogy a költségjegyzékbe 13. tételszám alatt feljegyzett 10.500 Ft bűnügyi költséget - mivel az nem a vádlott mulasztása folytán merült fel - a Be. 339.§ (1) bekezdése alapján az állam viseli.

Balassagyarmat, 2018. április 24.

dr. Lente István sk.

a tanács elnöke, az aláírásban akadályozott Orosz Józsefné és Csörge Zoltán ülnökök helyett is

A kiadmány hitelül:

tisztviselő